

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XIII. Mihi autem adhærere Deo bonum est; ponere in Domino Deo spem meam. Psalm. 71.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Mihi autem, adhærere Deo bonum est,
ponere in Domino Deo spem meam, Psalms.

C. Blancus fec.

28.

XIII.

Mihi autem adhærere Deo bonum est,
ponere in Domino Deo spem
meam. Psal. 72.

Quam mea, per varios, vita est exercita casus
Ut pila, percussu pulsa, repulsa manus.
Munera belligeri primum placuere Gradiui,
Armaque spe laudis, sanguinolenta tuli.
Arma dabat animos, & erat spes omnis in armis,
Ceu foret hæc votis meta futura meis.
Sapè vigil tetricas traduxi cantibus horas.
Et custos speculæ tedia longa tuli.
Nec semel admonitu fraus hostica prodita nostro
Cum signum toties, ore, vel ære dedi. (est,
Addidici septis fossam producere castris,
Et sude prefixas impedisse vias.
Quin etiam subita faciem componere pugna,
Et trepidis animos addere, voce, globis.
Denique non tenuit belli quis certius artes,
Militis auxilio seu ducis esset opus.
Ab, quoties Libycas pressit pes lassus arenas,
Et cecidit madidis sudor in ora comis,

L 2 Colla-

Collaque magnanimus tinxit fumantia puluis;
 Nec tamen unda, sitim qua recrearet, erat,
 Ah quoties gelidos fluuiorum in nauimus alueos,
 Aere granante humeros, aere grauante caput,
 Oraque prensatos retinebant mordicus enses,
 Nando per obstantes cum ueheremur aquas.
 Bellantem tenuit iam tot me Mars piter annis,
 Principioque pedes, sine merebar eques:
 Quoque tegor, decima fuit ictus arundine thorax,
 Laesaque sunt totidem cassis & umbo locis.
 Lethifero cecidit sonipes mihi tertius ictu,
 Crista quater, galea cuspide, rapta fuit.
 Quin animam praecipit in aperta pericula misi.
 Dum nimis hostili dextera caede calet.
 Nulla tamen nostro tunc sunt data vulnera tergo,
 Omne sed aduerso pectore uinus erat.
 Nempe gradum tenui, contra ferrumq; facesque,
 Telaque, precipiti grandine plura tuli.
 Perque meo factos gladio spatiabar aceruos,
 Imposito subigens corpora strata pede.
 Quis putet, hoc tantis caput insuperabile bellis,
 Non etiam bellis, vota tulisse suis?
 Heu mihi! post partas proprio tot sanguine lauros,
 Post tot ad infernos funera missa lacus,
 Post toties meritas gladio victore coronas,

Post

Post tot fixa tuo signa, Gradiue, tholo
Vna tot egregios deleuit culpa triumphos,
Nec fuit vlla super nominis vmbra mei:
Et grauis in poenam me diruit ære Tribunus,
Iussit & incincto turpiter ire sago.
Gloria quin odijs populatibus obruta verti,
Sic cecidit tanto Marte petitus honos.
O vtinam potius pro te, Deus arma tulissem!
Non ita cassa suis laudibus arma forent.
Te super, intrepida melius spe, vota locantur,
Vt fundat trepidas anchora fida rates.
Ergo suum Odrysi positum suspendimus ensem,
Atraque sunt curuæ iussa valere tubæ.
Tum lucra, tum vigiles, lucro arrisere tabernæ,
Vnaque Mercurio cura litasse fuit.
Tum piper et lanas Lydo reparauimus auro,
Veximus & grauida grana, merumque trabe,
Nostraque Barbaricos tetigerunt lintea portus
Et sinus inuecta vix sine merce fuit.
Scilicet è minima magnum re cogere questum,
Maximus hac studij parte triumphus erat.
Creuerat aggestis iam densa pecunia nummis,
Nec domus immensas arcta tenebat opes.
Classis, & ambustis onerata redibat ab Indis,
Sed periit, patrijs proxima classis aquis.

Plurimus implebat tabulas mihi debitor ambas;
 Credita periurus debitor esse negat,
 Ergo velut liquidis sal crescit & interit undis,
 Ut creuistis opes, sic perijstis opes.
 O quanto placidos tranquillius exigit annos.
 Qui neque lucra cupit, qui neque bella mouet!
 Diues Athlantiade, tua linquo negotia, dixi,
 Nulla mihi uestra merce redempta quies.
 Quid facerem, toties frustrantibus omnia votis,
 Marte negante decus, Mercurioque fidem?
 Regis in ignotam subrepsi nobilis aulam;
 Magnaque mox Regis fama relata mei est.
 Et vocor, & videor, placidoque arrideor ore:
 Dum loquor, & prona Principis aure fruor.
 Nescio quid fuerit, quod Rex ita cepit amare,
 Non fuit hoc meriti, sed magè sortis opus.
 Seu fuerit virtus, seu sors, seu Regius error,
 Maximus exiguo tempore creuit amor.
 Sape diem nocti coniunximus, inque loquendo,
 Non fuerat visus præcipitasse dies.
 Sape domi tacitas lusu traduximus horas,
 Vnaque saepe foris mensa duobus erat.
 Non ita Seianum Latie fauor extulit Aula;
 Clitus Alexandro non ita carus erat.
 Commodus haud tantum potuit tribuisse Cleandro,
 Aut

Aut Constantini plus amor Ablauio.
 Iamque sua fateor, fauor hic, nouitate placebat,
 (Vt prope non solita res nouitate placent)
 Aulaque felicem, felicem turba vocabat,
 Quod mihi tanta Ducis gratia parta foret.
 Vah! nimis infidis subnix a potentia sceptris.
 Que minimo sortis turbine versaruit!
 Ecce, minax tetricos cœpit Rex ducere vultus,
 Nec tamen est vitio gratia lasa meo.
 Hei mihi! cœptus amor, subitam se vertit in iram,
 Hostis & è patrio cogor abire solo.
 Et vereres auxi casu, noua fabula, fastos;
 Fabula sic elegis triste canenda meis,
 Arcadij Eutropius, Stilico redinius Honori,
 Et Constantini Cæsaris Ablauius,
 Clitus Alexandri, Tiberij Seianus imago,
 Heu nimis historia vera fuere mea.
 O Deus ò quanto tranquillius exigit eum,
 Qui locat in sceptris vota que spesque iuis!